

Den allerførste morgen

Den allerførste morgen i det allerførste gry,
den lange nat er bag dig, foran ligger dagen ny,
et barn blev født i natten i det klare stjerneskær,
det fødtes i et krybberum, som er dig ganske nær.

Så nær ved dig det slumrer, at du hører hjertet slå,
det banker, så dit eget hjerte næsten går i stå,
skønt lille rummer barnehjertet mere liv og kraft
end noget, som du nogen sinde selv har kendt og haft.

I kærlighed og visdom barnet alting overgår,
i indsigt og erfaring ingen barnets stade når,
alligevel er barnet uden hovmod og foragt,
et kongebarn af fødsel, men foruden kongepragt.

Så lyt, o pilgrim, når du hører barnets spæde røst,
det taler fra dit hjerte, og det ånder i dit bryst,
det kender dine veje, og det lyser for din fod,
som stjernen i det mørke, du i natten efterlod.

Poul Michael von Bülow 2025